

Kmečke pesmi.

Oj zapojmo pesem,
pesem radostno
o poletnem času,
o rumenem klasu,
o cvetoči detelji!

Oj zapojmo pesem,
da jo čul bo kmet
in nabrusil koso

1.
in v ogrado šel kosit;
da jo čula bo ženjica,
nabrusila srp jekleni,
zlato šla pšenico žet!

Oj zapojmo pesem,
pesem iz srca,
pesem trat, poljan,
pesem njiv, polja!

2.

Ostro se sklepaj!

Ostro se sklepaj,
moja kosica,
jutri bo mnoga
pala cvetica !

Tam cvete v solncu
detelja rdeča,
jutri bo pala
detelja rdeča.

Jutri bleščala
v solncu bo rosa,
jutri v ogrado
šla bova, kosa!

Ostro se sklepaj,
svetla mi kosa,
saj te hladila
jutri bo rosa !

3.

Kosil sem.

Kosil sem travico ;
pa sede droben ptiček
na drobno vejico,
pa me prašuje :

No, kaj stojiš ?!
Kaj nisi vajen kose ?
Slab kosec, mladi fantič,
se meni zdiš ."

"He, fantič, he,
kako se kaj kosi ?
Potan si že !
Predobra menda ni !

Oj molči, molči, ptiček !
Če ne, te bodem vjel,
Zaprl te v tesno kajbico,
tam boš drugače pel !

4.

Pokošene trate.

Pa še preden solnce
zapusti svoj grad,
že kosijo fantje
sredi cvetnih trat.

Pa še preden solnce
gre za goro spat,
že ni drobnih rožic
več sred širnih trat . . .

5.

Zapoj mi, škrjanček !

Zapoj mi, škrjanček, Oj pridi, oj pridi Poglej zdaj, o kmetič,
zapoj mi o srpu, z nabrušenim srpom, — veselo ti srce —
da klas se bo zbal ves zrel je že klas, glej, konec nadlog,
in ves vztrepetal ! da sili že v pas ! vse čuval je Bog !

6.

V žitu.

Oj prikloni,
zlata se pšenica,
oj zapepedikaj,
ptica prepelica.

Oj, kak te pozlatil
je poletni čas!
To se bo razjasnil
kmetiču obraz!

To te bo žela
radostna ženjica,
pesem ji bo pela
plaha prepelica!

7.

Žetev.

Pa je Francka šla
žet pšeničico.
pa zapel ji je škrjanček
drobno pesmico:

„Kaj se ti ne smili
zlato klasje nič,
da tako veselo
žanje ti srpič?

Oj poglej, kak pada
vitki klas pod njim,
in kot ranjenci po boju
snopi, glej, leže za njim!“

Kaj bi se mi smilila
zlata ta pšeničica,
kmalu Veliki bo Šmaren
in takrat, škrjanček,
tudi tebi smilila
ne bi se pogačica!

8.

Hvala Bogu!

Bog daj dobro srečo
vam, ženjice mlade;
so se li spolnile
kmetu zlate nade?

„Dobro jutro, dan vesel!
Bog nam dal bogato želev,
drago nam povrnil setev,
dobro letino nam dal!“

Dober dan, ti kosec mladi!
Kako je kosa rezala,
kakšna je kaj detelja,
kakšna trava cvetnih trat?

„Srečo Bog nam letos dal,
poln skedenj in poln pridevek,
da prostora primanjkuje;
srečo, dobri Bog je dal.

Bogumil Gorenjko.

